

STICHTING

HAAGSE HOPJES

TRANSVAAL

15 jaar Haagse Hopjes, 18 juni 2011

Ik klets nogal graag en zodoende kennen al mijn vrienden en kennissen de Haagse Hopjes én de naam Joke. Maar mensen in mijn omgeving noemen Joke van den Boomen tegenwoordig “eng”. Ik heb ze verteld over dat hele speciale contact dat zij heeft, ergens daarboven waardoor het, zelfs vandaag écht Hopjesweer was. Ik hield er bijna een nekblesure aan over want ik heb de hele ochtend de hemel in de gaten gehouden. Zag al die donkergrijze wolken maar zag ook dat de wind er knap de vaart in zette. Zou het óver het Wijkpark heen geblazen worden. Ach, er kan geen weerman of –vrouw tegenop.

Ze kunnen voorspellen wat ze willen maar als de Hopjes feest willen vieren en men voorspelt donder, storm, hagel en regen door héél Nederland...dan is het op het bewuste Hopjesplein op zijn minst in ieder geval droog. Op dit hele speciale Hopjesfeest liet zelfs de zon zich af en toe zien. Op die momenten was het zelfs warm te noemen. De twintig tot dertig verdwaalde druppels regen die er wél vielen waren te verwaarlozen. Het zij ze vergeven. Een verslag over een Hopjesfeest is géén verslag als ik geen melding heb gemaakt over het weer. Het wordt bijna traditie.

15 Jaar Haagse Hopjes. Ik vroeg een vrijwilligster (Henneke) die zelfs bij de oprichting van de Haagse Hopjes geweest is, naar het ontstaan van de Hopjes en of zij leuke anekdotes wist die ik in dit verslagje kon verwerken. Nou...dat had ik beter niet kunnen doen. Ze wilde helemaal gaan uitleggen hoe het nou allemaal zo tot stand gekomen was. Dát werd mij een te lang verhaal voor dit verslag. Ze vertelde mij wel dat het allemaal na te lezen is op de site van de Hopjes. Bij de Jaarverslagen. Wie benieuwd is moet het daar maar even opzoeken.

Hoe dan ook: 15 jaar Hopjes is 15 jaar Joke, is 15 jaar vrijwilligers en is 15 jaar Transvaalse kinderen. Kinderen die inmiddels zelf volwassen zijn en die nu zelf met hun kinderen de Hopjes bezoeken. En kinderen waarvan er sommige nu zelf als vrijwilliger voor Joke werken. Als ik iets over de vrijwilligers van Joke moet vertellen dan is het wel dat het stuk voor stuk harde werkers zijn (want het is vermoeiend hoor een Hopjesfeest) maar ook zeer trouwe medewerkers. De meeste zijn al vanaf het begin bij de Hopjes betrokken. Sommigen hebben zelfs al een zéér respectabele leeftijd bereikt maar blijven zich inzetten voor de Hopjes en de Transvaalse kinderen. Ook de nieuwe lichte vrijwilligers doet het gelukkig erg goed. Vooral de jonge Norman

(slechts 13 jaar oud) neemt zijn vrijwilligerswerk erg serieus. Vandaag stond hij voor de tweede keer als vrijwilliger bij de Hopjes. Deze keer bij de Zweefmolen en er was geen kind die niet streng gecontroleerd werd door Norman. Die sluitketting zit er niet voor niets en die moet dicht. Daar was Norman erg strikt in. Jong geleerd is oud gedaan en Norman wordt een vrijwilliger van formaat.

Nu maar hopen dat er eens wat méér subsidie of giften binnen gaan komen zodat we het niet vanaf volgend jaar zónder de Haagse Hopjes moeten stellen. Stiekem heb ik in de wandelgangen opgevangen dat het ontvangen subsidiegeld opgaat aan “facilitaire kosten” (U en ik noemen dat in een huishouden de “vaste lasten”). Je vraagt je dan toch af hoe Joke het allemaal voor elkaar krijgt. Al die feesten. Iedere keer weer. Zegt U nu eens eerlijk? Wat is Transvaal toch zónder de Haagse Hopjes??? Lange inleiding nietwaar? Maar bovenstaande moest gewoon maar eens zwart op wit gezet

worden. Joke zou dat nooit doen. Ik dus wel.

Ik was voor de verandering eens vóór de start van het feest al aanwezig. Even kijken naar de opbouw en zo. Nou, die mensen van de opbouw waren al uren bezig geweest dus dat half uurtje voor aanvang toen ik aan kwam stormen stond eigenlijk alles al zo'n beetje kant en klaar.

In verband met het slechte weer (lees: de slechte weersvoorspellingen) is op het laatste moment besloten om de Wii, de Lasergame, de Whipe Out, de Super Survivalbaan en twee kleine luchtkussens

NIET te gebruiken. Veiligheid staat vóórop bij de Hopjes. Al zou het wél fantastische foto's opleveren natuurlijk. Een luchtkussen met spelende kinderen ergens hoog in de lucht. Ongeveer zoals in de film “Up”. Maar de Hopjes is zuinig op “haar” kinderen en wil geen ongelukken. Géén spectaculaire foto's dus. Gelukkig maar.

Er waren genoeg andere attracties voor de kinderen dus na een broodje gezond (jawel, ook dáár wordt aan gedacht bij de Hopjes) en een bakkie hete koffie maakte ik mijn eerste rondje door het, inmiddels steeds drukker wordende Wijkpark. De Breakdancers (of zijn het nou Streetdancers?) trokken van begin af aan veel bekijks.

Het is dan ook haast niet te geloven wat voor toeren die jongens (en één meisje) uitvoeren. Atletisch, anders kun je het niet noemen.

De Brassband, Brass Culture, die voor deze speciale gelegenheid uitgenodigd was kon zich op evenzoveel belangstelling verheugen. Met vrouwelijke bandleidster nota bene. En GOED dat ze was. Ze had er flink de wind onder. Zéér belangrijk als je leiding geeft aan een band die bestaat uit alleen maar jonge mannen die vooral verstand hebben van slaan. Op hun trommels wel te verstaan.

Ook zeer apart was de Steltloopster die samen met een violist en een Ballenkunstenaar de bezoekers vermaakten. De zwevende ballen op de hand van de Ballendame lagen nogal eens

stil. Maar een kleine, draaiende beweging van een vingertje van één van de kinderen onder de hand van de Ballendame was genoeg om de ballen weer in beweging te brengen en zelfs te laten zweven. Prachtig. Vooral de verraste gezichten van die kinderen was goud waard.

Bij de Panna was het leuk om te zien dat niet alleen de allerjongsten maar ook de grotere, bijna volwassen jongeren zich goed vermaakten.

De oud-hollandse spelletjes doen het altijd goed. Daar kan ik verder écht niets nieuws meer over vertellen dan het aloude verhaal dat er weer flinke rijen stonden. De boksbal deed weer goede zaken en de Rodeo Kameel ook. Het Hometrainer race spel was er ook en de deelnemertjes (jongens of meisjes) waren weer lekker fanatiek bezig.

Géén bungee jumping deze keer maar de klimmuur was een goed alternatief voor de dappere sportievelingen.

Ter afsluiting van dit verslagje wil ik U vertellen over de film die gemaakt is over 15 jaar Haagse Hopjes.

Op veel van de Hopjesfeesten is Mw. Ria Klein te vinden (als ze ook maar even een beetje tijd kan vinden tussen haar drukke bezigheden) en op deze dag had Joke een geschenk voor één van haar grootste supporter. Een DVD gemaakt door José van Poelje (See Globe).

15 Jaar Haagse Hopjes in beeld. De DVD werd op passende maar jammer genoeg vrij onofficiële wijze door Joke overhandigd aan Mw. Klein die er zichtbaar blij mee was.

Ik heb de film bekeken en mijn hart brak bijna. Als je toch de verslagen hoort van al die trouwe vrijwilligers die "hun plein en hun kinderen" in het oog houden, aan het spelen

Daar moest ik deze keer eens even heel erg diep over na denken.
Het resultaat:

Bezuinigen moet
Maar de Hopjes doen goed
Dus als het ff kan
Help de Hopjes verder dan

Kimm 180611

houden en zelfs deels opvoeden, dan gaat het je aan het gemoed om te horen hoe deze vrijwilligers eigenlijk belemmerd worden in hun werkzaamheden.

Bezuinigingen? Okay!! Ik heb zelf op dit kabinet gestemd.
Maar dit soort dramatische bezuinigingen gaan zelfs mij te ver.

Als laatste dan maar mijn beruchte (beroemde) slotzin ?

Kijk voor alle foto's op onze Website:

www.haagsehopjes.nl

Het zijn er heel veel.